

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը - Համար տասնհինգ

Յոթերորդ Կնիքը և մարգարեական ճշմարտության բացումը

Jeff Pippenger

2023-11-13

Եվ երբ Նա բացեց յոթերորդ կնիքը, երկնքում լռություն եղավ մոտ կես ժամ տևողությամբ: Եվ ես տեսա այն յոթ հրեշտակներին, որ կանգնած էին Աստծո առաջ, և նրանց տրվեցին յոթ փողեր: Եվ մի ուրիշ հրեշտակ եկավ ու կանգնեց զոհասեղանի մոտ՝ ունենալով ոսկե բուրվառ. և նրան շատ խունկ տրվեց, որպեսզի այն մատուցի բոլոր սրբերի աղոթքների հետ միասին ոսկե զոհասեղանի վրա, որ գահի առաջ էր: Եվ խնկի ծուխը, որ ելնում էր սրբերի աղոթքների հետ, հրեշտակի ձեռքից վեր բարձրացավ Աստծո առաջ: Եվ հրեշտակը վերցրեց բուրվառը, լցրեց այն զոհասեղանի կրակից և նետեց երկրի վրա. և եղան ձայներ, որոտումներ, փայլատակություններ և երկրաշարժ: Հայտնություն 8:1-5:

Մենք անդրադառնում ենք երկնային սրբարանից սուրբ կրակի թափմանը այն պատմական ժամանակաշրջանում, երբ Միացյալ Նահանգները առաջին երկնքից պիտի իջեցնի անմաքուր կրակ: Հայտնություն գրքի տասներորդ գլխում յոթ որոտների ասածի հայտնությունը պիտի կնքված մնար մինչև փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուն նախորդող ժամանակը: Փորձության ժամանակաշրջանը ներկայացված է նաև որպես փակվելուն մոտ եղած այն պահին, երբ բացվում է յոթերորդ կնիքը:

Եվ նա ինձ ասաց. «Մի՛ կնքիր այս գրքի մարգարեության խոսքերը, որովհետև ժամանակը մոտ է: Անիրավություն գործողը թող դեռ անիրավություն գործի, և պիղծը թող դեռ պիղծ լինի, և արդարը թող դեռ արդարություն անի, և սուրբը թող դեռ սուրբ լինի»: Հայտնություն 22:10, 11.

Յոթերորդ կնիքի բացվելը տեղի է ունենում այն ժամանակ, երբ յոթ հրեշտակները պատրաստվում են փող հնչեցնել:

Եվ այն յոթ հրեշտակները, որ ունեին յոթ փողերը, պատրաստվեցին փողահարելու: Հայտնություն 8:6.

Երբ փորձության ժամանակը փակվում է, «ոչ ոք» չէ կարողանում մտնել տաճարը, որովհետև մարդկանց մեղքերի համար Քրիստոսի բարեխոսությունն ավարտվել է: Փորձության ժամանակը փակվել է, և յոթ հրեշտակներին հրաման է տրվում թափել Աստծո բարկության փիալաները:

Եվ տաճարը լցվեց ծխով՝ Աստծու փառքից և Նրա գործունեից. և ոչ ոք չէր կարող մտնել տաճարը, մինչև որ յոթ հրեշտակների յոթ պատուհասները կատարվեին: Եվ ես տաճարից մի մեծ ձայն լսեցի, որ ասում էր յոթ հրեշտակներին. Գնացե՛ք և Աստծու բարկության բաժակները թափեցե՛ք երկրի վրա: Հայտնություն 15:8, 16:1.

Որևէ նշում չկա, թե Հայտնության իններորդից մինչև տասնմեկերորդ գլուխներում յոթ փողերը հնչեցնող յոթ հրեշտակները տարբեր են այն յոթ հրեշտակներից, որոնք թափում են յոթ վերջին պատուհասները: Ընդհակառակը, յոթ փողերով ներկայացված դատաստանների մարգարեական բնութագրերը զուգահեռվում են տասնվեցերորդ գլխում Աստծո բարկության յոթ գավաթների տեղադրությանը և դրանց ազդեցություններին: Որպես ավելի անմիջական կապակցություն՝ փողերի դատաստանները ուղղակիորեն կոչվում են պատուհասներ:

Եվ մնացած մարդիկ, որոնք այս պատուհասներից չսպանվեցին, չապաշխարեցին իրենց ձեռքերի գործերից, որպեսզի չերկրպագեն դներին, և ոսկուց, արծաթից, պղնձից, քարից ու փայտից կուռքերին, որոնք ոչ կարող են տեսնել, ոչ լսել, և ոչ էլ քայլել: Հայտնություն 9:20.

Յոթներորդ կնիքի բացվելը միտումնավոր ներկայացված է փորձության ժամանակի ավարտի մոտ լինելու համատեքստում: Յոթներորդ կնիքը ներկայացնում է երկրորդ վկայություն այն բանի մասին, ինչ «արտասանեցին» յոթ որոտները, որ Հովհաննեսին և նաև Պողոսին արգելված էր գրել:

Եվ աղաղակեց բարձր ձայնով, ինչպես առյուծն է մոնչում. և երբ աղաղակեց, յոթ որոտները հնչեցրին իրենց ձայները: Եվ երբ յոթ որոտները հնչեցրին իրենց ձայները, ես պատրաստվում էի գրել, և երկնքից մի ձայն լսեցի, որ ասում էր ինձ. «Կնքիր այն, ինչ յոթ որոտներն արտասանեցին, և դրանք մի՛ գրիր»: Հայտնություն 10:3, 4:

Յոթ որոտների կողմից «արտաբերվածը» կնքվեց, իսկ քսաներկուերորդ գլխում Հայտնության գրքում կնքված մարգարեությունը պետք է ապակնքվեր, և ինչպես յոթերորդ կնիքի դեպքում, այն պետք է ապակնքվեր հենց փորձության ժամանակաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ:

Քույր Ուայթը նշում է, որ այն, ինչը յոթ որոտները «արտաբերեցին», կնքված պահելը ներկայացնում էր Հուդայի ցեղից Առյուծի նույն գործողությունը, ինչպես այն ժամանակ, երբ Նա հրամայեց Դանիելին կնքել իր գիրքը մինչև վախճանի ժամանակը: Դանիելի և Հայտնության գրքերը նույն գիրքն են, և Հայտնության մեջ Հիսուսը ներկայացված է որպես Հուդայի ցեղից Առյուծ, երբ Նա բացում է այն գիրքը, որ կնքված էր յոթ կնիքներով, ուստի Հուդայի ցեղից Առյուծն էր նաև, որ հրամայեց Դանիելին կնքել իր գիրքը մինչև վախճանի ժամանակը: Հուդայի ցեղից Առյուծը Նա է, Ով կնքում և բացում է Իր Խոսքը, որովհետև Ինքն է Խոսքը:

«Այն բանից հետո, երբ այս յոթ որոտներն արտաբերեցին իրենց ձայները, Հովհաննեսին, ինչպես Դանիելին՝ փոքր գրքի վերաբերյալ, տրվում է հետևյալ հրամանը. «Կնքիր այն բաները, որ յոթ որոտներն ասացին»»: The Seventh-day Adventist Bible Commentary, h. 7, 971:

Դանիելի և Հայտնության գրքերում առկա ներքին վկայությունները ցույց են տալիս, որ յոթերորդ կնիքի բացվելը երկրորդ վկան է այն բանի բացվելուն, ինչ որ արտասանեցին յոթ որոտները: Թե՛ Դանիելի գրքի բացվելը, թե՛ այն գրքի բացվելը, որ կնքված էր յոթ

կնիքներով, վկայում են, որ այն ճշմարտությունները, որոնք հայտնվում են, երբ մարգարեական պատգամը բացվում է, ըստ իրենց բնության առաջընթացական են: Ահա թե ինչու Դանիելի գիրքը դա ներկայացնում է որպես գիտության աճ, իսկ Հայտնության գիրքը պատկերում է դա որպես մի կնիքի հանվելը մյուսի հետևից:

Դա լույս է, որ ավելի ու ավելի պայծառանում է մինչև կատարյալ օրը:

Արդարների շավիղը փայլուն լույսի պես է, որ ավելի ու ավելի է լուսավորում մինչև կատարյալ օրը: Առակաց 4:18:

Երբ «ճշմարտությունը» բացվում է, այն առաջընթացական է:

«Եթե անհրաժեշտ էր, որ Աստծո հին ժողովուրդը հաճախ հիշեր Նրա վարքը իրենց հանդեպ՝ ողորմությամբ ու դատաստանով, խորհրդով ու հանդիմանությամբ, ապա նույնչափ կարևոր է, որ մենք խորհրդածենք այն ճշմարտությունների վրա, որոնք մեզ տրված են Նրա Խոսքում,—ճշմարտությունների, որոնք, եթե ականջալուր լինենք դրանց, մեզ կտանեն դեպի խոնարհություն, հնազանդություն և Աստծուն հնազանդվելը: Մենք պետք է սրբագործվենք ճշմարտությամբ: Աստծո Խոսքը ներկայացնում է հատուկ ճշմարտություններ յուրաքանչյուր դարի համար: Աստծո վարքը Իր ժողովրդի հանդեպ անցյալում պետք է արժանանա մեր զգույշ ուշադրությանը: Մենք պետք է սովորենք այն դասերը, որ դրանք կոչված են մեզ սովորեցնելու: Բայց մենք չպետք է դրանցով բավարարված հանգչենք: Աստված Իր ժողովրդին առաջնորդում է քայլ առ քայլ: Ճշմարտությունը առաջընթաց է ապրում: Ջանադիր որոնողը մշտապես լույս է ստանալու երկնքից: «Ի՞նչ է ճշմարտությունը».—սա պետք է մշտապես լինի մեր հարցումը»: Signs of the Times, May 26, 1881.

2023 թվականի հուլիսի վերջին Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը սկսեց բացվել:

Ինչպես յոթերորդ կնիքի, ինչպես նաև յոթ որոտների արտասանությունների պարագայում, Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը բացակնքվում է անմիջապես նախքան փորձության ժամանակի փակվելը: Այն ներկայացնում է նույն պատգամի երրորդ վկայությունը, որը խորհրդանշվում է յոթերորդ կնիքի վերացմամբ և յոթ որոտներով: Հայտնության գրքում այս երեք ներկայացումները երեք վկաներ են, որոնք միավորվում են՝ կազմելով Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության պատգամը: Այս երեք վկաների բացակնքումը աստիճանական է: Դրա հետևանքները նույնպես աստիճանական են:

«Աստծու օրենքին հնազանդվելը սրբագործություն է: Շատեր կան, որ սխալ պատկերացումներ ունեն հոգում կատարվող այս աշխատանքի վերաբերյալ, սակայն Հիսուսն աղոթեց, որ Իր աշակերտները սրբագործվեն ճշմարտությամբ, և ավելացրեց. «Քո խոսքը ճշմարտություն է» (Հովհաննես 17:17): Սրբագործությունը ոչ թե ականթաթային, այլ աստիճանական գործ է, ինչպես որ հնազանդությունը շարունակական է: Քանի դեռ Սատանան իր փորձություններն է մղում մեզ վրա, ինքնահաղթահարման պայքարը պիտի կրկին ու կրկին մղվի. բայց հնազանդությամբ ճշմարտությունը պիտի սրբագործի հոգին: Նրանք, ովքեր հավատարիմ են ճշմարտությանը, Քրիստոսի արժանիքների միջոցով

կհաղթահարեն բնավորության ամեն թուլություն, որը նրանց դրդել է ձևավորվել կյանքի ամեն փոփոխվող հանգամանքով»: Faith and Works, 85.

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության ըմբռնման աստիճանական զարգացումը սկսեց հրապարակվել 2023 թվականի հուլիսի վերջին: Այն ճշմարտությունների ըմբռնման ընթացքը, որոնք այդ ժամանակ սկսեցին հրապարակվել, սկսվեց 2020 թվականի հուլիսի 18-ից կարճ ժամանակ անց:

Յոթերորդ կնիքի բացվելու պատգամում նույնացված ճշմարտությունը վերաբերում է Կեսգիշերային աղաղակի ուղենշանին: Միլլերական պատմության մեջ Կեսգիշերային աղաղակը ճշմարտության աստիճանական զարգացման ընթացք էր, և այդ փաստը կարելի է ցույց տալ Սամուել Սնոուի աշխատանքի պատմական վերանայմամբ: Հիսուսը երրորդ հրեշտակի շարժումը նկարագրում է առաջին հրեշտակի շարժմամբ, որովհետև Նա միշտ վերջը պատկերում է սկզբով:

Ճշմարտությունները, որոնք միավորվում են՝ կազմավորելու Կեսգիշերյան աղաղակի լուրը, Աստծո ով լինելու և այն բանի ըմբռնումն են, թե ինչպես է Նրա բնավորությունը ներկայացված իր Խոսքում: Այդ ճշմարտությունները ներառում են շատ մանրամասն նկարագրություն այն պատմական ընթացքի, որին պիտի համապատասխանեն նրանք, ովքեր ի վերջո կհռչակեն Կեսգիշերյան աղաղակի լուրը: Յոթ որոտների ծածուկ պատմությունն է, որ նույնացնում է այդ պատմական ընթացքը: Յոթերորդ կնիքը այդ մանրամասն պատմական ընթացքի մի մասն է, սակայն դրա հայտնությունը ուղղված է այն ժամանակաշրջանին, որը սկսվում է այն ժամանակ, երբ Կեսգիշերյան աղաղակի լուրը վերջնական տեսքի է բերվում՝ այսպիսով նշանավորելով, թե երբ է իրականացվում հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը: Յոթերորդ կնիքի աստիճանական բացվելը սկսվում է այն ժամանակ, երբ Կեսգիշերյան աղաղակի լուրը լիովին զարգացած է լինում, ինչպես պատկերված է 1844 թվականի ամռանը կայացած Էքսեթերի ճամբարային ժողովով: Այս հողվածները ներկայացնում են ձեզ ուղղված անձնական հրավեր՝ գալու Էքսեթերի ճամբարային ժողովին:

Երբ յոթերորդ կնիքը բացվում է, զոհասեղանից կրակ է նետվում երկրի վրա, և լինում են «ձայներ, և որոտներ, և կայծակներ, և երկրաշարժ»: «Ձայն»-ը ներկայացնում է փող:

Բարձրաձայն աղաղակիր, մի՛ խնայիր, փողի պես բարձրացրու քո ձայնը և ցույց տուր իմ ժողովրդին նրանց հանցանքը, և Հակոբի տանը՝ նրանց մեղքերը: Եսայիա 58:1:

Փողի ձայնը մատնանշում է մի պատգամ, որը զգուշացնում է մոտալուտ դատաստանի մասին: Երբ Եսային պատվիրում է Աստծո ժողովրդին իրենց ձայնը բարձրացնել փողի պես, նրանք պետք է բարձրաձայն «աղաղակեն»: Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամը բացվում է հենց կիրակնօրյա օրենքի երկրաշարժի ժամից առաջ: Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամը, որը բացվում է շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ, այն պատգամն է, որ ուռչում է մինչև բարձր աղաղակ: Երբ Եսային ասում է՝ «Բարձրաձայն աղաղակի՛ր», նա հղում է անում երրորդ հրեշտակի բարձր աղաղակի և Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամի միավորմանը, որը երկրորդ ձայնն է, որ միանում է

Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամին: Բարձր Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամը յոթերորդ փողի նախագգուշացումն է, որը երրորդ վայն է: Աստծո ժողովուրդը պետք է հասկանա, որ երբ այդ փողի պատգամը հնչեցվում է, նրանք գտնվում են իրենց փորձաշրջանի վերջին պահերի մեջ: Ուստի Եսայու հրամանը նախագգուշացում է՝ պատրաստվելու փորձաշրջանի փակվելուն, նախագգուշացում, որ իսլամի երրորդ վայի փողային դատաստանը պատրաստվում է հարվածել Միացյալ Նահանգներին՝ Աստծո շաբաթը մերժելու համար: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Կեսգիշերյան Աղաղակը, որը Հայտնության տասնութերորդ գլխի երկու «ձայներից» առաջինն է, ուռչում է մինչև բարձր աղաղակ: Մինչ Աստծո մյուս զավակները, որոնք դեռ Բաբելոնում են, կանչվում են դուրս:

«Այս ժամանակի համար նախատեսված ճշմարտությունը՝ երրորդ հրեշտակի լուրը, պիտի հռչակվի բարձրաձայն ձայնով, այսինքն՝ աճող զորությամբ, մինչ մենք մոտենում ենք մեծ վերջնական փորձությանը»: The 1888 Materials, 710.

Երրորդ հրեշտակի «բարձր աղաղակի» «աճող զորությունը» նախապատկերվեց Մինայում, երբ Տասը պատվիրանները հռչակվեցին անձամբ Եհովայի կողմից: Այդ պատմության մեջ փողը զորությամբ աճում էր, մինչ լեռը դողում էր և ծխի էր վերածվում: Վախն այնքան մեծ էր, որ նույնիսկ Մովսեսը սաստիկ դողաց: Այն ժամանակ ժողովուրդը վախով բարձրացրեց իր «ձայները»՝ խնդրելով, որ Աստծո «ձայնը» դադարի հնչելուց:

Եվ փողի ձայնը, և խոսքերի ձայնը. որի ձայնը լսողները աղաչեցին, որ խոսքն այլևս իրենց չխոսվի. (քանզի չէին կարող տանել այն, ինչ պատվիրված էր. «Եվ եթե նույնիսկ մի գազան լեռանը դիպչի, պիտի քարկոծվի կամ նիզակով խոցվի»): Եվ այնքան ահավոր էր այդ տեսիլքը, որ Մովսեսն ասաց. «Ես չափազանց սարսափում եմ և դողում»): Եբրայեցիս 12:19–21.

«Ձայնը», որ «նրանք» «լսել էին», ներկայացնում է երրորդ հրեշտակի նախագգուշացնող պատգամի «ձայնը»: Նրանք սարսափալի տագնապի մեջ պատասխանեցին իրենց սեփական «ձայներով»: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ հնչող ձայները նույնպես ներկայացված են յուր խնդրող անմիտ կույսերով, և իմաստուն կույսերի ձայները նրանց ասում են՝ գնացե՛ք և ձեզ համար գնեցե՛ք: Մարդկային փորձության ժամկետի ավարտին այն մարդկանց «ձայները», որոնք գիտակցում են, որ կորսված են, ինչպես Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ՝ անմիտ աղվենտիստ կույսերը, աղաղակում են, որ վեմերն ու լեռները ընկնեն իրենց վրա: Կիրակնօրյա օրենքը նախապատկերացված է Մինա լեռան վրա օրենքի տրմամբ:

«Այդ հանդիսավոր առիթով աստվածային զորության հրաշալի հայտնությունների ժամանակ,—առեղծվածային շեփորի հնչյունները, որ գնալով ավելի բարձր ու ավելի ահեղ էին դառնում, ամպրոպի դղրոյունները, որ արձագանքում էին յուրաքանչյուր լեռան լանջից, կայծակի շողքը, որ լուսավորում էր խիստ ու հանդիսավոր բարձունքները, իսկ Մինայի գագաթին, ամպի, մրրիկի և թանձր խավարի մեջ, Աստծո փառքը՝ որպես լափող կրակ,—Եհովայի ներկայության այս նշանների առաջ Իսրայելի սրտերը մարեցին վախից, և ամբողջ ժողովուրդը

«հեռվում կանգնեց»: Նույնիսկ Մովսեսը բացականչեց. «Ես չափազանց սարսափում եմ և դողում»: Այնժամ միմյանց դեմ պատերազմող տարերքների վերնից լավեց Եհովայի ձայնը, որ հնչեցնում էր Իր օրենքի տասը պատվիրանները»:

«Ինչպես Աստծո մեծ հայելին Իսրայելի ժողովրդին հայտնեց նրանց իսկական վիճակը, նրանց հոգիները սարսափով համակվեցին: Աստծո խոսքերի ահեղ զորությունը նրանց դողացող մարմինների համար կարծես առավել էր, քան նրանք կարող էին տանել: Նրանք աղաչեցին Մովսեսին. «Դո՛ւ խոսիր մեզ հետ, և մենք կլսենք. բայց թող Աստված մեզ հետ չխոսի, որպեսզի չմեռնենք»: Երբ Աստծո արդարության մեծ կանոնը ներկայացվեց նրանց առաջ, նրանք, ինչպես երբեք առաջ, գիտակցեցին մեղքի վիրավորական բնույթը և իրենց իսկ մեղավորությունը՝ մաքուր և սուրբ Աստծո առաջ»: Signs of the Times, March 3, 1881.

Երբ գոհասեղանից կրակը գցվում է երկրի վրա, լինում են «ձայներ, և որոտումներ, և կայծակներ, և երկրաշարժ»: «Որոտումներն ու կայծակները» Աստծո դատաստանների խորհրդանիշներն են: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները լիովին կլցնի իր «անօրենության բաժակը», և «ազգային ուրացությանը կհետևի ազգային կործանումը»: «Անօրենության բաժակը» լցվում է չորրորդ սերնդում, որովհետև երկրի գազանի երկու եղջյուրներն էլ ընթանում են չորս սերունդների միջով՝ աճող ապստամբությամբ: Կիրակնօրյա օրենքը նշանավորում է այն պահը, երբ Աստծո դատաստանները, որոնք ներկայացված են «որոտումներով և կայծակներով», բերվում են, և դրանք բերվում են մինչև չորրորդ սերունդը:

Ամորիացիների մասին Տերն ասաց. «Չորրորդ սերնդում նրանք դարձյալ այստեղ պիտի գան, որովհետև Ամորիացիների անօրենությունը դեռևս լիացած չէ»: Թեև այս ազգը ակնառու էր իր կռապաշտությամբ և ապականությամբ, այն դեռևս չէր լցրել իր անօրենության բաժակը, և Աստված հրաման չէր տալու նրա լիակատար ոչնչացման համար: Ժողովուրդը պետք է աստվածային զորության հայտնությունը տեսներ առանձնահատուկ կերպով, որպեսզի արդարացում չունենար: Գթառատ Արարիչը կամենում էր համբերել նրանց անօրենությանը մինչև չորրորդ սերունդը: Իսկ այնուհետև, եթե դեպի լավը ոչ մի փոփոխություն չերևար, Նրա դատաստանները պիտի իջնեին նրանց վրա:

«Անսխալական ճշտությամբ Անսահմանը դեռևս հաշիվ է պահում բոլոր ազգերի հետ: Մինչ Նրա ողորմությունը մատուցվում է ապաշխարության կոչերով, այս հաշիվը բաց կմնա. բայց երբ թվերը հասնեն մի որոշ չափի, որ Աստված է սահմանել, Նրա բարկության ծառայությունը սկսվում է: Հաշիվը փակվում է: Աստվածային համբերությունը դադարում է: Այլևս նրանց օգտին ողորմության միջնորդություն չկա»: Վկայություններ, հատոր 5, 208:

Քույր Ուայթը կիրակնօրյա օրենքից սկսվող դատաստանները բնորոշում է որպես «Աստծո կործանարար դատաստաններ»: Նա ուսուցանում է, որ արդեն չափազանց ուշ է անմիտ լաոդիկեացի աղվենտիստների համար, որոնք հնարավորություն էին ունեցել պատրաստվելու ճգնաժամին կեսգիշերին, սակայն հրաժարվել էին այդպես անել: Անմիտ կույսերի համար կործանարար դատաստանների այդ ժամանակը

«ողորմության ժամանակ» է նրանց համար, ովքեր դեռ չէին լսել ճշմարտությունը:

«Օ՛, եթե միայն ժողովուրդը ճանաչեր իր այցելության ժամանակը: Կան շատեր, որոնք դեռևս չեն լսել այս ժամանակի համար նախատեսված փորձող ճշմարտությունը: Կան շատեր, որոնց հետ Աստծո Հոգին պայքարում է: Աստծո կործանարար դատաստանների ժամանակը ողորմության ժամանակ է նրանց համար, ովքեր հնարավորություն չեն ունեցել իմանալու, թե ինչ է ճշմարտությունը: Քնքշությամբ Տերը կնայի նրանց վրա: Նրա ողորմած սիրտը հուզված է. Նրա ձեռքը դեռևս մեկնված է՝ փրկելու, մինչ դուռը փակված է նրանց առաջ, ովքեր չէին կամենում ներս մտնել»: Վկայություններ, հատոր 9, 97:

Երբ բացվում է յոթերորդ կնիքը, լինում են «ձայներ, և որոտումներ, և փայլատակումներ, և երկրաշարժ»: Այն «ժամը», երբ Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի «երկրաշարժը» առաջին անգամ կատարվեց, Ֆրանսիական հեղափոխությունն էր, իսկ այդ «ժամի» կատարյալ իրականացումը «երկրի» գագանի «ցնցումն» է՝ շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այդ «ժամին» է, որ յոթերորդ կնիքը լիովին բացվում է: Խաչը նախապատկերում է կիրակնօրյա օրենքը, և խաչի ժամանակ մեծ երկրաշարժ եղավ:

Հիսուսը, երբ դարձյալ բարձր ձայնով աղաղակեց, ավանդեց իր հոգին: Եվ ահա տաճարի վարագույրը վերևից մինչև ներքև պատռվեց երկու մասի, և երկիրը դողդաց, և վեմերը ճեղքվեցին: Մատթեոս 25:51.

Խաչի վրա սատանայական թագավորությունը տապալվեց, ինչպես այն պիտի լինի կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

«Քրիստոսը Իր կյանքը չհանձնեց, մինչև որ ավարտեց այն գործը, որ եկել էր կատարելու, և Իր վերջին շնչով բացականչեց. «Կատարվեց»: Հովհաննես 19:30: Մարտը շահված էր: Նրա աջ ձեռքն ու Նրա սուրբ բազուկը Նրան հաղթանակ էին շնորհել: Որպես Հաղթող՝ Նա Իր դրոշը կանգնեցրեց հավիտենական բարձունքների վրա: Մի թե հրեշտակների մեջ ուրախություն չկար: Ամբողջ երկինքը ցնծում էր Փրկչի հաղթանակով: Սատանան պարտված էր և գիտեր, որ իր թագավորությունը կորած է»: The Desire of Ages, 758.

Խաչի երկրաշարժը «ճշմարտության» պատկերացումն է, որը Ալֆան և Օմեգան է: «Ճշմարտությունը» սկիզբն է, միջինը և վախճանը. այն եբրայական այն բառն է, որ ստեղծվել է եբրայական այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և վերջին տառերը միացնելով: Երբ Քրիստոս մահացավ, երկրաշարժ եղավ, ապա՝ Նրա հարության ժամանակ մեկ այլ երկրաշարժ: Խաչի վրա եղավ առաջին երկրաշարժը, ապա՝ գերեզմանը, և ապա՝ երկրաշարժը Նրա հարության ժամանակ: Երկու երկրաշարժերի ժամանակ էլ գերեզմանները բացվեցին:

«Երբ Հիսուսը, խաչի վրա կախված, աղաղակեց. «Կատարվեց», վեմերը պատռվեցին, երկիրը ցնցվեց, և գերեզմաններից մի քանիսը բացվեցին: Երբ Նա, մահի և գերեզմանի վրա հաղթանակած, հարություն առավ, մինչ երկիրը դեռ սասանվում էր, և երկնքի փառքը շողում էր այդ սուրբ վայրի շուրջը, արդար մեռյալներից շատերը, հնազանդվելով Նրա կոչին, դուրս եկան՝ որպես վկաներ, որ Նա

հարություն էր առել: Այդ շնորհընկալ, հարություն առած սրբերը դուրս եկան փառավորված: Նրանք ամեն դարաշրջանից ընտրված և սուրբ անձինք էին՝ արարչագործությունից մինչև իսկ Քրիստոսի օրերը: Այսպես, մինչ հրեա առաջնորդները փորձում էին ծածկել Քրիստոսի հարության փաստը, Աստված ընտրեց նրանց գերեզմաններից մի խումբ դուրս բերել, որպեսզի վկայեն, թե Հիսուսը հարություն էր առել, և հռչակեն Նրա փառքը»: Վաղ գրություններ, 184:

Առաջին երկրաշարժի ժամանակ գերեզմանները բացվեցին, և վերջին երկրաշարժի ժամանակ Քրիստոսի գերեզմանը բացվեց: Հայտնություն տասնմեկում երկու վկաները դուրս են գալիս իրենց գերեզմաններից հենց նույն ժամին, երբ երկրաշարժը տեղի է ունենում: Երկրաշարժը կիրակնօրյա օրենքն է, որը նախապատկերված է խաչով: Հետևաբար, կիրակնօրյա օրենքի ժամին պետք է լինեն երկու հարություններ: Առաջինը ներկայացնում է հարյուր քառասունչորս հազարի ծնունդը, որը տեղի է ունենում նախքան կնոջ երկունքը, իսկ երկրորդը տեղի է ունենում նրա երկունքի մեջ: Հայտնություն տասներկուսի կինը նախ ծննդաբերում է արու զավակին, որ պետք է երկաթե գավազանով իշխի ազգերի վրա՝ առանց որևէ երկունքի ցավերի: Այնուհետև, կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, նրա երկունքները սկսվում են, և նա ծնում է երկրորդ զավակին: Նախ նա ծնում է Եղիային, և վերջում՝ Մովսեսին: Կիրակնօրյա օրենքը Հայտնություն յոթի երկվորյակների հարության ժամն է:

Երբ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ յոթերորդ կնիքը լիովին բացվի, երկնքում կես ժամ լռություն կլինի:

«Սակայն Աստված տառապեց Իր Որդու հետ: Հրեշտակները տեսնում էին Փրկչի հոգեվարքը: Նրանք տեսան իրենց Տիրոջը՝ շրջապատված սատանայական ուժերի լեգեոններով, Նրա բնությունը՝ ճնշված դողացող, խորհրդավոր ահով: Երկնքում լռություն էր տիրում: Ոչ մի քնար չէր հնչում: Եթե մահկանացուները կարողանային տեսնել հրեշտակային բազմության զարմանքը, երբ նրանք, լուռ վշտով, դիտում էին, թե ինչպես էր Հայրը Իր լույսի, սիրո և փառքի շողերը հեռացնում Իր սիրելի Որդուց, նրանք ավելի լավ կհասկանային, թե որքան զազրելի է մեղքը Նրա աչքում»: The Desire of Ages, 693.

Երկրաշարժի ժամի առաջին կես ժամը ներկայացնում է երկու վկաների առաջին ծնունդը կամ հարությունը: Այդ կես ժամվա ընթացքում երկու վկաները կնքվում են: Նրանք պետք է նախապես կնքված լինեն կիրակնօրյա օրենքից առաջ, որովհետև նրանք են այն նշանը, որ մնացած կես ժամվա ընթացքում գերեզմանից կանչում է մյուս զավակին: Երկրորդ զավակը կարող է կյանքի բերվել միայն այն դեպքում, երբ կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամի երկունքների ընթացքում տեսնի Աստծո կնիքն ունեցող սղամարդկանց և կանանց:

«Սուրբ Հոգու գործն է աշխարհին համոզել մեղքի, արդարության և դատաստանի մասին: Աշխարհը կարող է նախազգուշացվել միայն այն ժամանակ, երբ տեսնի, որ նրանք, ովքեր հավատում են ճշմարտությանը, ճշմարտությամբ սրբագործված են գործելով բարձր և սուրբ սկզբունքներով, և վեհ, բարձր իմաստով ցույց տալով այն բաժանարար գիծը, որ գոյություն ունի նրանց միջև, ովքեր պահում են Աստծո

պատվիրանները, և նրանց, ովքեր ոտքի տակ են տալիս դրանք: Հոգու սրբագործությունը նշանավորում է այն տարբերությունը նրանց միջև, ովքեր ունեն Աստծո կնիքը, և նրանց, ովքեր պահում են կեղծ հանգստյան օրը: Երբ փորձությունը գա, հստակորեն կցուցադրվի, թե որն է զագանի դրոշմը: Դա կիրակիի պահելն է: Նրանք, ովքեր, ճշմարտությունը լսելուց հետո, շարունակում են այս օրը սուրբ համարել, կրում են մեղքի մարդու ստորագրությունը, որը խորհեց փոխել ժամանակներն ու օրերները»: Bible Training School, December 1, 1903.

Կնոջ առաջնեկները այն հարյուր քառասունչորս հազարն են, որոնք Հայտնության գրքում նույնացվում են որպես առաջնապտուղներ: Նրանք ներկայացնում են այն նշանը, որը մյուս հոտը պետք է ճանաչի կիրակնօրյա օրենքի պայքարի ճգնաժամի և հակամարտության մեջ: Այդ նշանը շաբաթն է, որը հարյուր քառասունչորս հազարները պահում են այն ժամանակ, երբ դա անելն անօրինական է: Քույր Ուայթը նրանց դրոշմը կոչում է «Էմմանուել Իշխանի արյունով ներկված դրոշմ»:

«Տեսիլքի մեջ ես տեսա երկու բանակների սարսափելի բախումը: Մի բանակ առաջնորդվում էր աշխարհի տարբերանշանը կրող դրոշներով, իսկ մյուսը՝ Իշխան Էմմանուելի արիւնով ներկված դրոշով: Դրոշից հետո դրոշը թողնվում էր՝ փռվում մեջքարշ գալու, քանի որ Տիրոջ բանակի շարքից գումարտակից հետո գումարտակը միանում էր թշնամուն, և թշնամու շարքերի ցեղից հետո ցեղը միանում էր Աստծու պատվիրանապահ ժողովրդին: Երկնքի մեջտեղով թռչող մի հրեշտակ Էմմանուելի դրոշը դնում էր շատերի ձեռքը, մինչդեռ մի հզոր զորավար բարձրաձայն աղաղակում էր. “Շարքի՛ եկեք: Նրանք, ովքեր հավատարիմ են Աստծու պատվիրաններին և Քրիստոսի վկայությանը, այժմ թող զբաղեցնեն իրենց դիրքը: Դո՛ւրս եկեք նրանց միջից և զատվեցե՛ք, և անմաքուրին մի՛ դիպեք, և Ես կընդունեմ ձեզ, և ձեզ Հայր կլինեմ, և դուք Իմ որդիներն ու դուստրերը կլինեք: Բոլոր ցանկացողները թող ելնեն Տիրոջ օգնությանը, Տիրոջ օգնությանը՝ ընդդեմ հզորների”»: Վկայություններ, հատոր 8, 41:

Արյամբ բծավորված դրոշն այն է, որ Աստծո մյուս հոտը պիտի տեսնի Կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամի ժամանակ: Այդ դրոշը ծագող լույս է, որը կրում են հարյուր քառասունչորս հազարը: Այդ դրոշը կարմիր գույն ունի, որովհետև արյամբ բծավորված դրոշ է: Այդ դրոշը նախապատկերվեց Երիթովի ճակատամարտում, երբ Ռախաբը ընդունեց և պաշտպանեց լրտեսներին, ապա իր հնազանդությունը Հեսուի բանակին ճանաչեց իր պատուհանից կարմիր թել կախելով: Ռախաբը ներկայացնում է Աստծո երկրորդ ծնված զավակներին Կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամում, որոնք տեսնում և ընդունում են կարմիր նշանը և հնազանդության մեջ են մտնում Հեսուի բանակին: Այն կարմիր թելը, որ գործածվեց Ռախաբի կողմից, նշան էր Հեսուի բանակի համար, որպեսզի չկործանեն Ռախաբի ընտանիքը:

Ռախաբը ներկայացնում է նրանց, ովքեր դեռևս Բաբելոնում են Կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամի ժամանակ, իսկ Հեսուի բանակը ներկայացնում է հարյուր քառասունչորս հազարի առաջնեկներին: Կարմիր թելը Աստծո Շաբաթի խորհրդանշանն է: Կարմիր թելը լրտեսների կողմից Ռախաբին տրված պատվիրանն էր, որին նա պետք է հետևեր, եթե կամենար ստանալ Աստծո պաշտպանությունը:

Ահա, երբ մենք երկիրը մտնենք, այս կարմիր թելի լարը կապես այն պատուհանին, որով մեզ ցած իջեցրիր, և քո հորը, քո մորը, քո եղբայրներին ու քո հոր ամբողջ ընտանիքը քեզ մոտ՝ տուն կհավաքես: Հեսու 2:8.

Նշանը, որը նրանք, որ դեռ Բաբելոնում են, պետք է տեսնեն, պատկերված է կարմիր թելով, որը Շաբաթն է, սակայն որը նաև մատնանշում է երկու երկվորյակների միջև եղած տարբերությունը: Առաջնածին երկվորյակը հարյուր քառասունչորս հազարներն են, որովհետև նրանք իրենց ձեռքերում կրում են Իշխան Էմմանուելի արյունաբիծ դրոշմը:

Եվ Նա դրոշ կկանգնեցնի ազգերի համար, և կհավաքի Իսրայելի վտարանդիներին, և երկրի չորս ծագերից ի մի կրերի Հուդայի ցրվածներին: Եփրեմի նախանձը ևս պիտի վերանա, և Հուդայի հակառակորդները պիտի բնաջնջվեն. Եփրեմը այլևս չի նախանձի Հուդային, և Հուդան չի նեղի Եփրեմին: Բայց նրանք արևմուտքի կողմը կխոյանան փղշտացիների ուսերի վրա. միասին կթալանեն արևելքի որդիներին. իրենց ձեռքը կդնեն Եդոմի և Մովաբի վրա, և Ամմոնի որդիները պիտի հնազանդվեն նրանց: Եսայիա 11:12-14.

Առաջնածին երկվորյակը կրում է կարմիր նշանը, այսինքն՝ կարմիր թելը, որը նշում է առաջնեկին: Առաջնածին երկվորյակը Զարահն է, իսկ երկրորդ ծնվածը՝ Փարեսը:

Եվ եղավ, որ նրա երկունքի ժամանակ, ահա, երկվորյակներ կային նրա որովայնում: Եվ եղավ, երբ նա երկնում էր, որ մեկը դուրս հանեց իր ձեռքը, և մանկաբարձուհին վերցրեց ու նրա ձեռքին կարմիր թել կապեց՝ ասելով. «Սա առաջինը դուրս եկավ»: Եվ եղավ, երբ նա իր ձեռքը հետ քաշեց, ահա, նրա եղբայրը դուրս եկավ. և նա ասաց. «Ինչպե՞ս ճեղքեցիր դուրս գալու ճանապարհը. այս ճեղքումը քեզ վրա լինի»: Ուստի նրա անունը Փարես կոչվեց: Եվ հետո դուրս եկավ նրա եղբայրը, որի ձեռքին կարմիր թելը կար, և նրա անունը Զարա կոչվեց: Ծննդոց 38:27-30.

Զարահ նշանակում է ծագող լույս, իսկ Փարես նշանակում է ճեղքել, դուրս պոռթկալ: Երբ երկվորյակ Փարեսը տեսնում է իր երկվորյակ եղբոր՝ Զարահի ձեռքի վրա կարմիր թելի նշանի ծագող լույսը, նա «դուրս է պոռթկում», այսինքն՝ դուրս է գալիս Բաբելոնից: Կարմիր թելի ծագող լույսի վերաբերյալ Զարահի ճանաչումը մատնանշում է վերջին ծնված երկվորյակի հնազանդվելը առաջնեկ երկվորյակին:

Եվ պիտի գան արևելքից, և արևմուտքից, և հյուսիսից, և հարավից, ու պիտի բազմեն Աստծո արքայության մեջ: Եվ ահա կան վերջիններ, որ առաջին պիտի լինեն, և կան առաջիններ, որ վերջին պիտի լինեն: Դուկաս 13:29, 30.

Յոթ որոտների ծածուկ պատմությունը նշանավորում է երեք ուղենիշ: Առաջին և վերջին ուղենիշները հիասթափություններ են: Առաջին հիասթափության և Կեսգիշերի աղաղակի պատգամի միջև ընկած ժամանակահատվածը հապաղման ժամանակն է: Կեսգիշերի աղաղակից, որը երկրորդ ուղենիշն է, ժամանակահատվածը կնքման ժամանակն է: Ժամանակահատվածը, որ կնքման ժամանակն է, ավարտվում է վերջին հիասթափությամբ:

Յոթ որոտների ծածուկ պատմությունը մատնանշում է երեք նշանաբար: Առաջին և վերջին նշանաբարերը երկրաաշարժի ժամանակ գերեզմանների բացվելն են: Առաջին գերեզմանի բացվելու և Կեսգիշերային Աղաղակի լուրի միջև ընկած ժամանակահատվածը հապաղման ժամանակն է: Կեսգիշերային Աղաղակից, որը երկրորդ նշանաբարն է, ժամանակահատվածը կնքման ժամանակն է: Ժամանակահատվածը, որ կնքման ժամանակն է, ավարտվում է վերջին գերեզմանի բացվելով:

Յոթ որոտների գաղտնի պատմության երեք քայլերի այս երկու վկաները վկայված են նաև Քրիստոսի մահով և հարությանը: Գերեզմանի առաջին բացվելը խորհրդանշվեց Քրիստոսի մկրտությամբ՝ ջրային գերեզմանի մեջ, իսկ վերջին գերեզմանը խաչն էր: Քրիստոսի մկրտության և խաչի միջև ընկած ժամանակահատվածում Քրիստոս հռչակեց Իր պատգամը, որը նախանշում էր Կեսգիշերյան աղաղակը: Նա այդ հռչակությունը կատարեց հազար երկու հարյուր վաթսուն օրում: Խաչից հետո, Իր աշակերտների անձի մեջ, Կեսգիշերյան աղաղակի պատգամը կրկնվեց հազար երկու հարյուր վաթսուն օր՝ մինչև Ստեփանոսի մահը:

Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի երկու վկաները գորացվեցին՝ Տասներկուսուկես Հարյուր Վաթսուն օր շարունակ տալու Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամը: Այնուհետև նրանք սպանվեցին և դրվեցին փողոցներում տասներկուսուկես հարյուր վաթսուն օր, մինչև որ կրկին կենդանացվեցին և գորացվեցին:

Հաջորդ հոդվածում մենք կշարունակենք քննել այս ճշմարտությունները:

«Եթե չկա հոգու իսկական դարձ դեպի Աստված. եթե Աստծու կենարար շունչը չի կենդանացնում հոգին դեպի հոգևոր կյանք. եթե ճշմարտությունը դավանողները չեն մղվում երկնածին սկզբունքով, նրանք չեն ծնվել այն անապական սերմից, որ ապրում և մնում է հավիտյան: Եթե նրանք չեն վստահում Քրիստոսի արդարությանը որպես իրենց միակ ապահովության. եթե չեն ընդօրինակում Նրա բնավորությունը, չեն գործում Նրա հոգով, նրանք մերկ են, նրանց վրա չէ Նրա արդարության պատմուճանը: Մեռյալներին հաճախ ներկայացնում են որպես կենդանիներ. որովհետև նրանք, ովքեր իրենց իսկ պատկերացումներով մշակում են այն, ինչ իրենք անվանում են փրկություն, իրենց մեջ չունեն Աստծուն, որ գործում է թե՛ կամենալը և թե՛ գործելը՝ ըստ Իր բարի հաճության»:

«Այս դասը լավ կերպով ներկայացված է այն չոր ոսկորների հովտով, որ Եզեկիելը տեսավ տեսիլքում»: Review and Herald, January 17, 1893.